

K. 573/934.
Hauva nov. 1. 1887.

Édes barátsám! Meggondolva: hogy october 1. tele
levedtem, egy hónap eltelével valószínű is lehetne
kár: éppen sokkal fogor és csót a mi isha-
sodet kell megfőzönnöm, s azon réj is jó sancia-
melyet adt: hogy d. i. néreü hátra az ember,
ha a kéreü illeü, hársul valamije van. Igaz
kilel még ides barátsám kisérítésül ara is ku-
dast velünk: mitép kell hátra néreü abler, ha az
ember törséneseü nem ül a néreü, hanem 4
morföldnyie van assál?

Köryen beréler de Drága barátsám! mióta
aron freneréker jussal hogy L. Jösi kéged a maga
köryenét az elején a maga barátságával meg-
ajándékozott; alyan formán leveü az az ajándék
sztykírálva, minike ő adná neked s nagy freneré.
Megvallom: s pillanatúl irigy keddes rád leumi.

Eni nem csak freneré, de valószínű bolerog
ember is vagy te barátsám! ki nelem három egy-
lapon képes vagy írni, a nélkül hogy, az valld meg
magad is — valóban innál ~~netem~~ valami. Eni nem
tudat illyen meserséges. még egy lap sinis se le
már kifogytam. Prode nimodgy! az mi isjunt egy-
másnak, alá van abban valami akar nines, ha katon-
lajosoz lepiint is. Kaviha, kirol egyter meg vale inu
hogy hang nélkül enedel, az isjunt! van abban
még is valami; ha seumi sinis is leume, az mi igen
jó! etil. —

Szülégyi birgil ama nem 10 pengő küldés,
hogy én meg neki verses küldök; a pénz minden bi-
zományul elröleim, s elég, minis egy vararivast ten-
nét neki; így jó példa volt már: hogy megint és
hígyom verseim nem fojess meg a terheptő; ha-
degen ama is példa, hogy a hírtelen vers. meg nem
íratis. Regény tándor, ar két két balotho! menyis

nem röfögött (majd röfögöttök inau) eren a ka-
maraságok valaha. midán meg arany fánosnak híre
daruva sem volt a világon, de persze hogy a bánya
nem nyílt meg meg csapár, ar arany már meg volt.

A emlékem: nem fogód elragadni: hogy nem
sejtem engem kesemese megloptat, mondván a le-
habasodha: Telen nyáron saq; ar is tudod, am-
bár nem így fogarod ar irasorak, hogy fémis fémis
fogón fogar; verseim keser, — Regény Kreinyi és
Borrai halálait emlékeim leveledben ar mondod:
més nem halunk már meg mindnyáján! er a sas
én ellopom, fiútrégen sa, s errel quinet lepiant.

Cypher Desöfivét exiunt a toresmában, belép egy
karnudis, ki vidékről jött; P. rákiált: Mikor jöttél
él örömeire? s én rögtön folytassam: Mikor meg
el gyötrelmeire? s e másodis jött P. erivel elcar-
ta sötlem meg a hely finien beuni; arau kére köl-
csón, de én egy meffely bornál alább nem arassam
adni; négre meglopt ar alkut i meffely boris s egy
körös olvaku fivareis! Isenem! hogy, elmulnati
ar idők! a muló otyan minis a hely, ha lopár
és fiktat is, midán meffe van hársim meger, kép
rét finien kéint fel! Regény Kreinyi! jó fin
volt; menyis bohos lovdant aron ar Eryjesen egykor,
s most — már késső fivau van a orimborségtől

I én hívesedem! Keserűt egymásé fiú! Ezt egy-
más preseréje mellet és hivatta vaggunk, mert az
éles igen bírnyasalan és tövű! —

Lajnálom fiélely jóitai, kaza Hölgyfuzár.
korpája köré elegyedess. Benne is vrens filáji
áhal, de én nem adok neki semmit.

Kár Károlynak mond meg: 31 aláírás van
a 3-iven, ekes túlvös kemre 4-es = 35. kemre
ezel az anektosával túlvös: egy borhely a pappau sój-
vén négy döngölés az ur arorátor; massal is így bánsz?
Leirdi az ur? Nem! felele a borhely, másnak egyenesen az
arorátor köröt négy döngölés a pappau korrá. — én pedig
ert ivom kár Károlynak: Hova a fenétte kesre az
a pappau, melly a Gyasai vol, s mellyet én neki ta-
nultai átadtam s mellyet aróra nem tudok elötrem-
leni)?

Aron felele tudatloron hogy Losonay 500
aláírás kemre; Levaynak nem volt ennyi. Hát
a Hölgyfuzár hogy? Jas? én akkor inván N. Ignácus
hogy nem kell a lap, nem is túlvös aróra s jól kesre.
A túlvös fehérvölésével én sem ábrándorom, nem
gat hogy nem halad, de ifronyian esis vörre; nem
egyeset haladáisai vonom kesregebe, de az egérés.

Ismeris még neked jóras k-ai eleemvöl
de minet? elég az korrá: hogy híriatam ada vefes
már moss igazt megins, — nem his én a Héro pa
knet sem. Elég volé ennyi álvoras! Hancem már
moss ksem álvora meg kemreates barálim! híjón
a fiúlas, — csáládvos pedig vöröl éssem s fele-
ségedés! murrnyaguras az isem álvora meg!

Andr. Miskolc

ich bin ein Mensch, der die Welt
mit seinen Tugenden und seinen
Lustigkeiten zu bezaubern
vermag. Ich bin ein Mensch,
der die Welt zu einem
besseren Orte machen will.

Ich bin ein Mensch, der die Welt
mit seinen Tugenden und seinen
Lustigkeiten zu bezaubern
vermag. Ich bin ein Mensch,
der die Welt zu einem
besseren Orte machen will.

Ich bin ein Mensch, der die Welt
mit seinen Tugenden und seinen
Lustigkeiten zu bezaubern
vermag. Ich bin ein Mensch,
der die Welt zu einem
besseren Orte machen will.

Ich bin ein Mensch, der die Welt
mit seinen Tugenden und seinen
Lustigkeiten zu bezaubern
vermag. Ich bin ein Mensch,
der die Welt zu einem
besseren Orte machen will.

